

Rocs d'en Sardinyà

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Planes de Can Boquet
Emplaçament	Planes d'en Boquet, en el vessant de cara al mar. A 250 m. direcció NE del dolmen La Roca d'en Toni.
Alçada:	409

Coordenades:

Latitud:	41.52916
Longitud:	2.34371
UTM Est (X):	445249
UTM Nord (Y):	4597709

Classificació

Número de fitxa	08214 - 5
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Neolític Edats dels Metalls
Segle	5500-650aC
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Actualment el jaciment està quasi bé destruït per obra dels picapedrers i només en resta un forat a terra. S'ha constatat la presència de fogueres, així com de deixalles.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL; Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental
Número inventari	Si (1262 CC.AA)
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada
Titular:	08213A002000110000JP
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart

Descripció

Es tracta d'un castell granític força impressionant que es troba en una petita elevació del terreny que domina les feixes dels voltants. Tots els materials que varen aparèixer es detectaren en una capa de terra d'escassa potència, que cobria els forats i esquerdes de les roques.

Pau Ubach (1994: pp. 154-157) descriu aquest indret com d'aspecte impressionant, amb un diàmetre d'uns vint metres, i a la part més alta uns sis metres aproximadament. Pel costat esquerre, mirat des de la plana, es podia veure un tancat format pels grans blocs de granit de més de tres metres de llargada per dos metres setanta, la més baixa, i quatre quaranta les més altes. L'espai que quedava, dins d'aquest tancat, feia dos metres trenta pel cantó de l'entrada, per tres metres de llargada. L'entrada d'aquest reducte era força semblant als dels Recers o Castell de Pedra de Can Boquet, molt a la vora d'aquest en forma de triangle d'uns seixanta cinc centímetres de separació de cadascun dels seus angles, la qual cosa obligava a accedir a l'interior ben arrupit.

Un cop dins, l'espai era força anivellat i amb força sediment. Damunt d'aquest tancat hi havia una petita cavitat de vuitanta centímetres d'amplada, per un metre quaranta de llargada, per al voltant d'un metre d'alçada i un subsòl, en forma de tascó, amb escassament trenta-cinc centímetres de sediment. A quatre metres del tancat, mirant cap el mar, s'hi trobà una petita cavitat al mateix pla del camp (1 x 0'9 x 1'15 m.). L'estudi publicat més recent és de Baldellou (1972) que n'excavà una rasa de 0'5 x 1'7 m. Orientada est-oest. S'observà un estrat de terra vegetal que s'internava per les esquerdes de la roca. L'excavador ho interpreta com un sol moment d'ocupació. Entre els materials recuperats es poden destacar les ceràmiques de tres tipus: cardials, a vegades amb impressions de punxó; amb cordó imprès o no, i ceràmiques llises. En general són de color marró, abundant desgreixant de mica, quars i calcària, i de cocció irregular. Els fragments eren molt petits i no van permetre reconstituir cap forma. Mancaven els fons plans i carenes, dels quals es pot deduir una tendència a les formes globulars. Els mitjans de premsió són nanses anulars de secció circular, verticals o bé horitzontals, tetons perforats i llengüetes horitzontals o verticals, perforades o no. La indústria lítica està representada per quatre peces retocades i setze esclats i làmines que no ho són. També es trobà una destrat de basalt, una destrat de diorita, i dues masses de molí. Tan els ossos com les petxines no varen ser recollides durant la primera excavació.

Observacions:

Materials ubicats al Museu Arxiu de Vilassar de Dalt.

Història

De l'excavació duta a terme per Jaume Ventura amb els seus col·laboradors, en sortiren tres raspadors de sílex del neolític antic i diversos fragments de ceràmica cardinal.

De l'excavació feta en una cavitat que es trobava al damunt d'aquest tancat en sortiren dues destrals de basalt, força rudimentàries, d'aproximadament uns deu centímetres de llargada.

De la cavitat excavada per en Pau Ubach a 4 m. d'aquest tancat, en sortiren dos fragments de ganivet i un fragment de sílex negre, una peça de basalt, semblant a una destraleta però acabant en punta, dos raspadors de sílex, tres fragments de sílex atípic i una destrat de fibrolita.

Aquest roc, malgrat l'oposició ferma d'en Jaume Ventura i en Pau Ubach fou destruït per fer-hi voravies. Sembla ser que els picapedrers donaren a en Ventura una destrat de bronze i un fragment de vaset de ceràmica espatulada que hauria sortit dins d'una esclatxa, en trencar una de les pedres.

Anys després, ja destruït el Roc d'en Sardinyà, Baldellou, de l'Institut d'Arqueologia i Prehistòria de la Universitat de Barcelona, s'hi adreçà per fer-hi una investigació, editant una petita separata d'aquest jaciment prehistòric.

Es tenen notícies d'actuacions en el terreny d'aficionats i clandestins, però es desconeixen les dates.

Bibliografia

AA.VV. (1982) "L'arqueologia a Catalunya, avui". Catàleg de l'exposició. Barcelona. pp.38-39

AA.VV (2006). El fons arqueològic del Museu Arxiu de Vilassar de Dalt. Textos de l'exposició. Museu Arxiu de Vilassar de Dalt.

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

ÁLVAREZ, J. (1980). "El poblament prehistòric de la Vall de Sant Mateu" dins Premià Informa, núm.6. Premià de Mar. pp. 21-23.

BALLDELLOU, V. (1972). "El yacimiento prehistórico del Roc d'en Sardinyà (Sant Genís de Vilassar, Barcelona)" dins Pyrenae núm. 8. pp. 41-52.

CUYÀS, Josep Maria. (1976). Història de Badalona. Vol. II, p.65

GENERALITAT DE CATALUNYA (1983). Inventari del patrimoni arqueològic del Maresme. Vilassar de Dalt. Departament de Cultura de la Generalitat. Barcelona.

LLEONART, R. (1976). "El Maresme durant l'Eneolític", dins Miscel·lànies Arqueològiques de Mataró i el Maresme. Mataró. pp.11 - 12.

MARCET, R. (1981). "El Neolític Antic (Cardial-Epicardial) a Catalunya", dins El Neolític a Cataluña. Taula Rodona de Montserrat. pp.25-26.

MONTLLÓ, Jordi i COLL, Ramon. (1989). "Síntesi arqueològica de Teià. Conclusions generals", dins Butlletí Informatiu Local, secció Temps Passat, núm. 27. Ajuntament de Teià. Febrer, p.9.

MONTLLÓ, Jordi i BOSCH, Laura (2008) Inventari del patrimoni arqueològic del Parc de la serralada litoral, Fitxa núm. 067.

RIBAS, Marià (1964). Els orígens de Mataró. Caixa d'Estalvis de Mataró. p.26.

UBACH, Pau (1994): Memòries etno-arqueològiques. Vilassar de Dalt, 1934-1993. 6.000 anys d'història en el Maresme. L'Aixernador. Argentona.

UBACH, Pau (2015): Estudi del megalític i capelles de l'entorn. En record de Fortuny, baró d'Esponellà. Vilassar, abril 2015

